

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Halakhot ketanot

Ḥagiz, Ya'aqov Ben Shemu'el

לאומש ןב בקעי, זיגח

Poh Ṽinizi'ah, 464 [1703 oder 1704]

םייח חרוא

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9379

אורה חיים

הלכות ציצית

מחא

הלכות קש מחא

כהן הקורא ק"ס אס ישא את כפו: ולקמ"ח על א' שהיה מתפלל וראח תיכונק מהע"ל תפלוק ארצה והסקיק בדבור כיצד יעשה *

הלכות תפלה מחא

מה שאז"ל ס"ף בקריס ואמרן אמן מה ענינו זלמה אינו אומר כן בתפלה:

חתן שהיה בבב"כ ובטעה שהגיע לו מעד תתכונס וכ"א יכ"א אי אכלין בת דרא חלה. ס"ף סקיים מנן אברהם והתחיל מיד א"ג אס יס לענות עוד אמן *

מי שלא שאל מטר בליל ז' בחשוון אס מחזירין אותו:

בב"י ח"ל הבאים לא"י כיצד זתהבנו לענין ע"ת מטר: זלהקמ"ח בבב"י א"ל לח"ל:

אס מותר לעבור כגד המתפלל כשיס מקום גבוה ו"ט ורחב ד"ט לפטיו:

מי שמדמן לולענות אמן על ב' רברוס א"י סג"י באחד:

אס מותר לתפלל בברוכה - מה שכת' בס"ע ס"י מו' שאס קרס זוקף כפופים למתור אפוריס שלא יברכנה אס כוהג עכשיו

מכור שמכור בעצמו סיובל לדבר לפני המלך מהו שיתפלל

מהו לברך הכותן ליעוף כח - אס א"ל בא"י והולוכנו קוממיות בארצנו בב"ת - בהא דכת' הב"י רכל הטועה ומזכיר מאורע שאר ימי בתפלה שלא בזמנה לא יהיו הפסקה - לדעת היא דכשהזכיר של ומטר אין כריך לחזור אי הו דוקא בהזכרה - מה שקדמו היהו דהזכרה כ"ס לקירוב בני ישראל

כשמעטפון החתן והכלה בטלית אס יברך: אס זס לברך על טלית של פסתן:

מחריק שני

ע"ע עיטוף הציצית כיוצד: וס' ס"ד לסון הב"י ק"ט ג"ב טלית של פסתן: עוד טס ג"ב הטול ציצית על ציצית מי מכפסקו יעשה לו חטא הגדול ואין לו אחרים כיוצד:

מי שנטל טלית ע"מ להניחם וברך וקודם טקיוס הברכה כאבר מה תקנה יס לו

הלכות תפלין מחא

ש"ג ולבס תפלין של ראש קודם של יד אי עדיף טפי להחזירם וללובסם כסדר: זסס על כלל א' ראין מעבירין על המצוות להקמת:

אס יברך שתיס על התפילין: ולק"מ בההוא דכת' הכ"ג דציצית ותפלין ציצית קודמת *

דומה בעינינו וכ"א אי יהו הפסק בין תפלה דיד לראש:

למתפלל ערבית בטלית ותפילין:

במ"ס הב"י דפ' קרס וכי וביאך עושין בקלף דק:

במי מעיס דקיס יבסיס כמין חוטין מהו לתפור בה תפילין:

מחב

הניח תפלה של יד וכסבא להניח ת"ס קוד' שתגיע הקיצה בבסר הפסיק בדבור:

תפלין סכמכא בהס קדור והיה אור בן תובה לתובה סיעור טסה אותיות:

מי שהניח תפ"ל ולא ברך וכח בכתום - מי שהניח תפ"ל וכסבא להניח תפ"ר כפסקה הרבועה והביא אחרת אס יברך

המוכא תפלין מוכחן בבכיה - אי מותר להסך רצועה של יד מלמטה ליעלה.

ב"ב קסח

ס"ג ק"ו ק"ז ק"ח

קנ"ג

ג"ג

ג"ד

ג"ז

דנ"ח

דנ"ט

דע"ג

כ"כ

כ"ט

ק"ט

ק"ד

קס"ו

נ"א

ע"ר הא דישן עולה למנון :

מה"ב

ב כוכב עזכמור וקל כנסר וכי.
ד כיכד ותנהב ארס ומסרתיו המסרתים אותו
פ"ח בבקר. משום במה נחשב הוא
 כיכד וענה אחרי רבים שאלו קדיש וא מקדים
 לחבירו:
ע"ט הככרך לקטנים אם מותר להתפלל :
פ"פ אם מותר ליטב כש"סן חוזר התפלה :
צ"א מי שממך בתפלת סבת והתחיל אתה חוכ
 וקיום בברכת הסניס ואז נזכר שהיה סבת
 וכתן דעתו שהיה ומות החמה ושאל בשמים
 מהו :
קכ"ב מה שמתפללין על הסו"פה אם יש חשם :
קכ"ג ס"כ שטעה במקום שמחזירין אותו ולא נזכרו
 עד שכתפזרו : ואם עברה זמנה אם יש
 תשלומין לכבוד :
קכ"ו איזו נוסחה היא הישרה ברבדו הרמ"בם
 בענין חזרת ס"כ בלחם :
קס"ז א' ענה קק"ק וערוין ס"כ היה אז וקרא זא"ז :
רב"ד הא דחבור ליטב נבד המתפלל אז הוי מן
 הכרדים כל שהוא רואה ולקמ"ח :
ש"ז מה שמפסיקין הס"כ אשר תפלה קודם שיאמר
 תתקבל וכי : ולתמ"ח :

דנ"ז השיב ודו סנות לעול סו" רכ"ב :

הלכות נפילת אפים

מה"א

כ"א חתן שהיה בבה"כ ובשעה שהגיעו לומר
 תחנונים ונפלת אפים יכא אז חליקן בתר
 האתחלה :

מה"ב

קס"ח תיכנס סגולר מהול אם יש לבטל נפילת אפים
 בשמיטין :

הלכות בהיכנסת

מה"א

רפ"ד מהק"מח אם מותר לעשות מן הפרוכת כיסוי
 לבימה :

הלכות נטילת ידים

מה"א

ב מוחל שנתויבש דם המולה בידיו כיכד וטול
 ידיו לאכול .
סו א' שלא היה לו פנאי לנטול ידיו ולקח כמקום
 וברך עליהם וא" ששעה הפת טפלהלהם : ודיו
 מי שהיו לפנני עכבים ולחמניות וחשב לאכול
 עכבים עיקר וקיום בברכתו במ"מ ותכף
 כמלך לעשות מהלחמניות עיקר מה דיכז :
 ומהק"מח בכלל דבטלה דעתו אכ"א : וענין
 כמלך אם יצטרך לברך : וההוא דמהר"ס סי'
 צ"ב בפת הבא בכסנין שהיה בדעתו
 לאכול מעט וכי :

מה"ב

קכ"ז הכוטל ידיו ולא כיון לבעורה : **וקי"ז** :
קכ"ח השותה בידיו אם כריך נטילה :
קכ"ט הספקות שטהרו חכמים במים אם יש לברך
 עליהן :
קל במ"ס הטור סי' ק"ס ספק נטל ידיו טהור :
קל"א א' היה לו סכה על אצבעו וכרך עליה
 סמרטוט ונטל כדיו ובתוך הסעודה כפל
 הסמרטוט : **וקרב וקרנ** :
קנ"ח כלי טיש לוב' פות א' גבוה מחבירו אם
 מותר לנטול סך העליון :

הלכות

הלכות נשיאות כפים

מה"א

ס"ד כהן הקורא ק"ס אם נשא את כפיו :

מה"ב

קכ"ה כהן ששטה יין בתוך הסעודה אם נשא
 כפיו :
ש"ז כהנים שלא התחילו ב"כ עד שפיוס ס"כ
 המברך אש"יב קודם שיעקורר גליו אם יברכו

הלכות קריאת התורה

מה"ב

קע"ב מנהג טוב שקורא א' בס' מנין ואחר כך המפטור :
קצ"ג הופפת העולין בשבת וכי :
ר"ח ר"ח שבת שחל בשבת וזריכין הרבה לעלות
 לס"ת :
רנ"ג הא דאין חשם לשייר בפ' של ב"ס :
רנ"ה הקפת ס"ת שתוח בכל סביבות בהכ :

הלכות ברכות מח"א

ש' על הקאוי מה מברכים ראשונה ואחרונה:
ואם יש בומסוס במלי בוים:
האז"ה ארדיונטו מה דינו : גם לעמין
קידוש. ולקמ"ח ברוין גוי סגב ע בסמן שעל
פיל כלוחית היין : ואם עולה לחותם א'
ומגע גוי במ"ס : ואופן עשוית האווה של
האכילה.

ל' ח זיקין וזוועות כמה והא בזיכה ויחזור ויברך :
ל"ט אורז מבוסל שלא כתמעך כיכד מברכין תלה
וסוף

מז מו סברך המוציא ומזכר שלא בירך ע"י :
נ"ח אמאי לא התקינו לומר הטוב והמטיב במקום
שהחיינו ברגלים .

ס' אכטוח שחוקקין בתוכו והיה למס כיכד
מברכים עליו : ועל אותם שבמזרים .
ס"ז עיין לעיל בהל"ט ס' סככתב .

פ"ז חולה שלקח סם המשלשל אם יברך ע"כ פעם :
ולקמ"ח גם בברוא : וההוא דהטיל מוס
והסיח רעתו .

צ"ג המוכן לו מוכיט ומראב' אם . ולקמ"ח .
ק"א הטב"אקו טיש בו סם טוב אם יברך עלה
הרוח . ולקמ"ח תשובה מהריף שמותר לכסוף
בשבת :

קב"ב הבאים לא' אחד מברכו דיון אמת אם וברטו
שהחיינו .

קב"ד מו שאכל עליו הקר"ו אם יברך עוד שהחיינו
על הקאר ג' וס'ה .

קב"ז למה לא תקנו ברכה לעושה צרכיו . ולקמ"ח
למה ל"ת קודם צרכיו .

קב"ט מו סברך על הסרו ואחר שאכלו תוך כרו
דבור חשב לפטור כלמה שאכל .

קב"ב סתירת הב"ו בסו' קע"ח . ולקמ"ח בסו'
קפ"ב עיין בפנים .

קב"ג ספק אם בירך מעין שלא מהו לחזור . ולק"מח
קב"ח כיכד וודע שיעוד עיכול הפירות . ולקמ"ח .
בהא דיחזור למקומו ויברך .

קב"ז מהו לברך ברכה שלא הזכרה בגמרא .
רב"ד אם בירך על הבוסר שהחיינו אם יברך על
הענבים .

רל"ח מו סברך על הבכינה בפ"א .
ר"מ הא דרואה כוטי מברך מהו .
רנ"ו מו סכספק בברכה כיכד יעשה .

רנ"ח מו שאמר ברוך א"י ולא הזכיר מלכות .
רע"א אם המברך עולה לחטבון העשרה דבשי
לארזיו באכפיהו .
רפ"ח מהקמ"ח ברכת הגומ'אר היוצא בחלני
הקמרים .

מח"ב

כ"ח מאין דנפיק ביומי סין; או צריך למחוי פרי
או כ"ץ לברך .
כ"ד בירך על ע"י בשמים עטבו .
ל"ג מו סברך וכתן אוכלין לפיו קודם שיטעום
התך מהו סידבר בעמין שאינו מהסעודה .
נ"ה מה שמחיימים ב"אוי ב"אי על הארץ ועל
המחיותא וכן . על הארץ ועל פרי' גפנה או
ספור עברי .

נ"ז מ"ט און מברכין על הכשמים י"ט שחל ואחר
הטבת .

נ"ט האוכל מליח בתחילה ופת עמו אם אכל מן
הפת כדו טביעה מהו .

קט"ו ירקות טיש בהם ריח ונאכלים כיכד מברכין
על הריח .

קמ"ו מו טיש בורוס' ברכה יש לו להרהר בלבבו .
קמ"ז מו שאכל חצי זית וחזר ואכל ח"ז תוך כרו
אכילת פרס רלא היה ברעתו כסברך
על הא' .

קס"ח ה"בוס' קצ"ה שאם רשות הרבים משפיק
בזיכה דאין מצטרפין .
אם ברך על היין בפס' עמהו .

קמ"ט ב"בי סו' ר"ב בפו' נובלות טהוא מין פרי
ולא נבמר ביטולו וכו' .

קנ"א מ"ט הר"אש דמוס שמבטלן לחולה מברך
עליהם טהכל .

קנ"ב אוכל דבר איסור מפני הסכנה אם מברך .
קנ"ד למה ברכת שלם אינה פוטרת מעין ג' . ולמה
לא התקינו לפועלים מעין ג' . ועור טס
בההיא רהותרה צצית בכלאוס . והותרה
טבת .

קנ"ה בהא דחביב קודם או מוקדם בפסוק כשישנס
לפניו .

קנ"ו מ"ט ה"בוס' ר"ס ר"ב דברי הכלבו בהא
דעיקר פטור הטפלה או הו מברכה
סלאחריה .

קנ"ז ההוא דר"פ הרואה דירושלמי רב אמר צריך
לומר אחת ושמוט א' אין צריך .

קע"ז צ"מ ה"ח דמברך סכתן א' אל לעוברי דכונו
הונו

מניה :
 אס בירך על הגומל אס טהחיינו אס וחזור
 לברך על המרי שאס :
 אס וברך טהחיינו על וין חדס :
 פרו המתחרס משנה למנה :
 ברכת הפרי וטהחיינו אינה מהס קודס :
 הרואה פרה נאה אס וברך ט"ל :
 עיין לעיל בהלכות ברכות עס יתר מהס
 דמייכי להלכות לו :

מח"ב

א
 מו טברך הגומל וחור והלך לבה"כ אחד מהו
 סוחזור ויברך :
 אס אשה תברך הגומל : ולקמ"ח :
 מ"ס הב"י דכלים חדשים שלא בטמאם בהס
 אס חור וקנאס וכו' :
 מהו לברך טהחיינו על האחרוב :

הלכות המוציא ובה"מ

מח"א

פ"ז
 או עדיף טפילומר ברכו או נברך :

מח"ב

קפ"ח
 זקן שאין לו סכיס וחביב לו אמצעות הפת
 מהו :
 קפ"ט
 כוסחת הטור בהיהו דאס מסופק אס ברך
 המוציא וכו' והיהו דברכת | הסבה רעות :
 היהו דמזכר שלא ברך המוציא עד טגמר
 כעודתו :
 קצ"א
 מפני מה תקכו המוציא בה"א : ולקמ"ח :
 הא דר"א דבתר תמלת כעודה אזלינן עד
 מתו : וי"מ :
 רע"ז
 טפק אכל כשיעור אס מוציא למי טאכל ודאי
 טיעור :
 רע"ח
 טפק אכל טפק לא אכל :

כברכת הגשמים

קצ"ז
 מו ומי וברכו על הגשמים :
 קצ"א
 מהו שירר חתן לקראת כלה :
 קצ"ב
 כוכד יתנהגו בברכת ההודאה :
 קצ"ג
 מ"ס הט"ע קי' רכ"א אעפ"י שלא ירדו עדיין
 כדי רביעה :
 עצ"ד
 למה תקכו רוב ההודאות :
 קצ"ה
 היכי דמי פורתא היהו דהרואה :
 קצ"ז

היינו ברואה ע"ז עצמה *
 קע"ח
 הרואה קבר אביו אחר ל"ז אס וברך ד"ה :
 קע"ט
 קהל טכנו וקכו בה"כ אס מברכין :
 קפ"ד
 מ"ט סומא מברך על הנר בת"מ ולא במוכא
 יוה"ד :
 קפ"ג
 אס יט טעס ל"ז טאע"פ טאינו נהנה מטעס
 הרוח דמברך :
 קצ"ב
 למה אינן מברכין דיון אמת על אמת לוס :
 רכ"ז
 טפק אס אכל כזית דגן בכדי א"פ :
 רב"ח
 הרוכה לשתות משאר מסקין בפעורה :
 שי"ג
 מו טנסתפק אס אכל כזית פירות תוך
 אכילת פ' אס מברך בכ"ר :
 קס"ה
 היהו דמאימתו מברכין על הרוח מטעלה
 תמרתו :

הלכות שהחיינו והגומל

ועור טאר ברכות

מח"א

ה'
 הקונה כובע או אכנט אס וברך :
 נ"ח
 אמאי לא התקינו לומר הסוב והמטב
 במקום טהחיינו ברנלים :
 פ'
 מו טברך טהחיינו על ב' מוכי פירות אס
 וברך עוד על פרי מורכב מב' :
 ר'
 או בעינן טומכא דבר חסוב כדי לברך :
 ר"א
 אס טמע חוץ לעיד טמולד לו בן וברך הטוב
 כטוראס הנלד או מברך טהחיינו :
 ר"ב
 מתה אסתנוראתה הנלר טעה א' מחו לברך :
 ר"ג
 היכא דאוכא אחי טממעטון בחלקו למה וברך
 הטוב :
 ר"ד
 אס היה בעיר אחרת כטמת אביו אס וברך :
 ר"ה
 אינו מברך תחילה הטוב או דיון :
 ר"ו
 קכה וחור וקנה : ומחליף כלוס מהו וד"ז :
 ר"ח
 קכה כלוס חרסוס ולא בטתמט בהס ומכרס
 וחור וקנאס :
 ר"ט
 אמאי אינן מברכין כותן ארך אכיס על חמה
 ולבנה :
 ר"י
 אס וט לברך חכס הרזיס על א"י
 למה ביטרא אומר חלק :
 רי"א
 על כמה קברים מיטרא מברך . ולמה אין
 מברכין על קברו הדיוקוס :
 רי"ב
 אס בא לו כתב מחבירו החביב טטמת
 בראיתו מהו לברך :
 ר"ג
 חבירו טהלך מן העור ובתוך ל"ז קבל ממנו
 כתב אס ויאר טהחיינו ומ"מ כטיב"א :
 ר"ד
 מו טלא בירך טהחיינו אס וברך באכילה
 וט א ח I 19

קצו
קצז
קצח
קצט
רבוט

דלא קגו בשותפות אמתו וזכוו בבו בשמים :
הא רחוק לו שותף בשדהו מברך שהחיינו :
הרשב"א בשיטת הרואה לא אידי ואידי רחוז
מייחא :
אמאי פקט שמועות ובסורות טובות לשון
רבוט :

קף
קפ"א
קפ"ב
קפ"ג
רד
רנ"ד

שהיה לו למחר :
מש הב"י סל"רמ"ה גברולי הוה מתיר בתורה
סקבלו בשותפות וכו' :
מ"ג הרמב"ם דינאל על הפתחים לכו שבת :
מ"ט הדוקח סנהוגים לכקות הקטנים בפני
הכר בשבת :
הוספת העולין בשבת : **ור"ח** :
ההיא דמוחט לחולה מותר לברוא באומצא
דוקא מ"ט .
מיס שיש עליהם ק"ש אם מותר לנשח
בהם כדי לסקס ולשתות בשבת .

הלכות שבת מח"א

מ"ה אם מותר לטלטל בהמה חיה ועוף לתוכה
לשחוק בו בשבת :
ס"ב מי שברך על החזן שאומר בשבת אם יש
לחוש משום שאין להתפלל בו :
פ"א מהו לזאת בכוס של מעות ע"ס ע"ח :
פ"ח הא דיתנן האומר מע"ס מה שאבי עתיד
להפריש למחר אם יושל תכא"ר זה מתחלת
השנה :
צ"א אם מותר להתענות שעות בשבת וי"ט :
צ"ב על הנוהגים להשהות בבה"כ אחר חצות
בשבת :
קף חולה שצריך לתרנולת א' ובוטל ב' :
רמ"ז כמה שיעור שמן כר שבת : ואם כבה תוך
זמנו בהכאה מהו :
רס"ו מ"ט מבטל ואופה דבעינן כשיעור בשבת
ובזורע משיסליך ע"ג קרקע :
ער"ב הרוצה לערב ח' לשים מדר א' :
רפ"ג מהק"מח בענין טלטול השולחן שעליו הכר
בשבת :
ק"א מהק"מח תשובת ה"ר"ף שמותר ללכסוף
בחושמיו העשב שקורין טאבקו :
רצ"ה מהק"מח אם בחזקות היהודים בבתי הגוים
מותר לבנות בשבת :
ג"ב בואי בלה שאומרים ע"ס אי הווא קבלה :

הלכות רח מח"א

ע"ח מי שזכר בתוך התפלה שהוא ר"ח
וכשהפלים כשתפק אם הזכיר : ולקמ"ח .
אם יל סיר על חול ב"ח .
רל"ז
קפ"ה למה לא תיקנו סדר אחר בקריאת ס"ת ב"ח .

מח"ב

הלכות פסח וימי הספירה מח"א

י"א חטים שטוחנין ברחים של יד א"כ להמתין יום
ללוג המצה .
נ"א הלשמצה וכשמר מחימוץ ואח"כ חשב לעשותה
לבו .
צ"ז אם צריך להלנין מי גמס שכלקט מהאוויר .
ולקמ"ח בשעת הדחק אי עדיף יין או מי
מעיון .
ק"ב פיריאוט דקיס עד מאד מה רינס בפסח .
והמקדש בהם .
ק"ג דמ"ד דחמץ חוזר וכעור אם קדם ופילק את
האופור קודם פסח אי אמרינן דטעמו חוזר
וכעור . ולקמ"ח במנהג אכילת השמוד .
והיכא דהוא מכהב אבותיו . וענין כלים של
טהור הותר למי שטהב אוסור . ודין אכסנאי
ובעה"ב . ובבית החמוד על האיכורין .
קי"א הנזהר מאורח אם מותר לבטלו י"ז של פסח
סחל להיות ע"ס לצורך שבת . ולקמ"ח אם
בן אי' באוסרו חב יכול לעשות פת בריבוי
כדי להאכיל בערב לבני ח"ל .
מהו לאכול דורה בפסח .

מח"ב

י"ט איסור רחובת פניו ודיו וזקנו במי הנורד :
כ"ז מהו לפרוס קרין בפני הכר לשמש מטתו :
כ"ו בית שיש בו אור ה"ס ובמקום אשל יש כר
מהו לקרות לאורו :
ל"ז יטוב ודו שנית עמ"ס לעיל בח"א פרס"ו למה
חילקו בין זורע למבטל :
ל"ח אם מחללין את השבת על חרש שוטה !
מ"א עבר שכתב בידו גט כתובת קעקע מהו
פוכא לר"ה :
קע"א מי שאין לו ויין לקדוש ליל שבת וממתין

קי"ד

קו"ד
ל"ב
קס"ג
קפ"ו
קצ"ד
קצ"ה
ר'
ר"ט
ד"א

מי שקרא בט"ע לול ח' למב' י כו' תפ"ס ס"א:
אם מותר בעל הברית להתגלה מע"ס
כשמיילת בנו הוא ביום ח' שחל בו ל"ב
לעומר:
אם מותר לברוק בליל י"ג: ולקמ"ה:

מח"ב

בנמרא פריך בתיב זי שאור ל' וכתיב וכו'
איך לא ראה דמקצת היום ככולו:
באכסדרה שאין מאך אור נר אם יברך על
ביעור חמץ:
מ"ט הרמ"א שביטול היום פריך שריפת
חמץ:
איוערת בהמה כזועת אדם להחמץ:
הא דסליח מזי מבטל אי הוה הלכתא ור"י:
אם הקוס מחמץ:

הלכות יום טוב א"ב
מח"א

ד'
דפ"ה

בחור שבא מח"ל לא' ללמוד תורה ויט לו
בתים אם יעשה ב"ט ט"ב: ולקמ"ה טס
מוריע מנהג ע"ק ירושלם יתשובה ח' מהרי"ב
ופל כדון זה: ועוד טס אם הבן אי' יסלים
למכין הקדושים בס"ת ב"ט ט"ג ותשובת
הרב כמה רב איקפיראכסא:
לקמ"ה כמו שאירע שמת בנו ואח"כ אמו
בתוך האבלות נשלמו ל' של אמו ביום ח' של
חג ונעדרו בו יונך הרגל מהו שיעלח בחה"מ:

מח"ב

ד"א ר"ב ר"ג מ"ט בעוף שגדרם דלא חוייטין לריסק
אברים ובעל שגולד חיים הרא"ס:
דקדוק בההיא דרמ"א שבת' מותר ללבוש
שפור ב"ט וכו'.

הלכות ט"ב
מח"ב

קל"ד
קל"ה
קל"ז

בשר מתובלת מעברו עליה ב' אם מותר'
עט"ב:
וק"לו אם איתא משום לתא דמזנה לאבול
בעורה מפסקת עט"ב. ואם שבח בברבת
המזון עד שחשכה אם יאמר נחם:
פי' הרמ"ב עם תימנו לא אכלנו אשילו תבטול
עט ב 3 12

קל"ח
קל"ט
קמ'
קמ"ב
קמ"ג

ס"ל עדשים בט"ב:
כוסחת הטע סו תקנט אם חל ט"ב בשבת אין
אומרים מדקתך:
מ"ט של חנה קינות סא'ו בט"ב. ולקמ"ה
טעם אמורת ואתה קרום. ושאי' אומרים
ויהי כועס. ואיסור לשמשים בהברת
הקפסלות מבה"כ בבבת אחר מנחה ולבישת
התפילין. וחיווך גכפ"כוס חרשים.
למון הטור כו' תק"ן דקאמר והאירכא ר"צו
גבהו לשתענות.

הלכות תענית
מח"א

ה'
ו'
כ"ה
צ'
צ"א

מי שאמר במכחה קונס עלי כל מאכל או
שבועה שלא אוכל למחר אי הוי קבלת תענית.
מי שאמר הרובי מקבל עלי תעניות לכפרת
עונותי עד כמה מתענה ואיזיל.
יחיד המתענה שהתפלל עמיכו ובא ליטלאם
יתירו לו.
אם ישלכהוב בזמן הזה קדר תעניות.
אם מותר להתענות שעות בשבתות וי"ט.

מח"ב

צ"ד
צ"ז
ק'
קמ"ב
קע"ג
רנ"א

מי שחיה בא בקורן זחשבה לו והוא
בתענית ואינו יכול להתפלל מעמוד ורובה
לאכול כיצר יעשה.
אם מותר ליקח תרופה מרה בתענית.
האוכל בא' מהזומות כמה יאכל כדי שילקח.
אוסף קבלת התענות.
בהא דאכור להתראות לרבים שמתענה.
באיזה אדר יתענה יום שמת מרע"ה.
מי שסדר להתענות מ' רופים וחל בהם
תענית חלוס בשבת וי"ט אם עלוים לו:

הלכות ר"ה
מח"א

עו'
ע"ט
רבו'

שופר שגדרו דק ועשו לו חמוקים של ברזל.
התוקע בשופרו ס"ח ונסדק בתקיעה.
כמאן מכלינא האורכה זה היום ת"מ. וכן
אמרנעי וקצירי:

מח"ב

מ"ה

חרט שמדבר ושומע ע' חכורות אי חייב
בשופר:
ר"ו מה

הלכות מגילה

מח"א

הא דאמרינן במגילה מחבר רוצח או הוה באותיות תיבות או פסוקים.
השומע מגילה בב"ה באותו בלבול אם יצא:
מקום שלא נהגו לומר הרב אתריבנו א"מ.
מהקמ"ח מי שלא קרא את המגילה וקרא
בשעלה עמוד הש"ס אם יצא י"ח.
מהקמ"ח מי שחלוכותיו פתוחות לב"ה כ מהו
סיקרא את המגילה בביתו והוא מטיח.

ו"ד

קע"ה

דס"ד

רפ"ז

רפ"ז

מה טעם גבי תקיעות השמע בט"ס יצא:
מפני מה אין אומרים סירה בר"ה:
בהיות ראש קדח הזכרות בלבד ותקע בו:
אם באמצע התקיעה כאבר השופר והביאו
אחר:
טעם אומרים בר"ה את מוסגו: ולק"מח.
אם כתן ב' סופרות בפיו ותקע:
השומע בת קול שופר ומגילה: ולקמ"ח:
הא דאמרינן שזה שמע וזה שמע:

ר"ז

ר"ד

ר"ז

ר"ח

רכ"ב

הע"ד

דע"ו

רע"ט

הלכות יום כפור

מ"חא

הכותן בפורים לעני א' פיעור ב' מתכות אם יוצא.
המולח מעות כסות וכלים בטביל ממות אם יוצא י"ח.

ל"ט

קס"ג

חולה שבאו להאכילו ביה"כ מעט ולא כמצא
מאכל מספיק לו אם לא ע"י שחיטת תרכובת
גדולה:
מי שנטבע שלא לאכול במר ויין בעי'הכ:

ע"ה

ב"ז

מח"ב

יורה דעה

הלכות שחיטה

מח"א

אם האב יכול להסמיך בנו בשחיטה.
מי שהיו לפניו עופות הרבה לשחוט וברך
ובתוך כך בא א' ולקח מהם וברך אם יש
חשש ברכה.
מהקמ"ח במי שאבר תרכובתו שחוטות וא"ח
מצאם במבוי השחוט.

ל"ז

קט"ו

רצ"ב

מה שכורעים ביה"כ כשאומ' והכהנים.
כיצר ואמרו כל כדרי:
רפ"ג ורפ"ד דורפ"ה המותה מוס ביה"כ אם
חייב כרת:

פ"א

דו"ט

רפ"ב

הלכות סוכה ולולב

מח"א

הגידם אם יטול לולב בטיניו:

ע"ז

מח"ב

סוכה שדפנותיה מסרינין דקין שהרוח
מזינתן והיא בהצר מוקף מחיכות גבוהות:
אם מותר ליקח מן הסכך למלאות בדופן ואי
מותר להפך רצועה של יד מלמטה למעלה:
ענף של הדם שיש לו סעיפים אם נקטס
האמצעי:
אמאי כרוך שהב' מיניו והיו שלמים בגופם:

ג' ג

ג"א

ד"ך

ר"בא

הלכות חנוכה

מח"א

בנייה טעמי ראשית בדין או חדון בלולב
תרכובתו מהו.
קמח שהתלע אם מותר ליתן מים דותתום
עליו או לקלותה בתכור.
כבי שנקבה מרה שלו.
מהקמ"ח היתר שתית חלב האתון לחולי
האזמ"ה. ואם אירע ט"ב בתוך מהפר יומי
השתיה אם ותענה.

ל"ד

קו"ט

קע"ט

ר"ז

העוקר כר חנוכה ממקומה אי הוה כמו טכבתה
אם הדליק כרא' ולא בדרך אם יברך ואם
בבתה הא' מהו.
כדות חנוכה שאורס רב והשמם בטל לבטן.
כר חנוכה שהניחה ברלת ושיא מתקשעת:

ב' ג

ק"ח

ר"פ

רצ"א טח"ז

ע"ב מי שח' הריו עליו לקבל ב' תעניות וא' הריו בתענית למחר ב' פ'.

ע"ב

ק"ד האומר על כפסו לעשות זה חכם שאמר מחול לך בלבד או אין כאן כדר' הנסבע על דבר א' פני פעמים וא"ל הקסם מותרים לך.

ק"ד

ק"ה

ק"ו

ק"ז מי שאמר הריו בתענית מחר אם לא אטעה פ"ז ואירע שלא במתכוון דענה אותם מהכתא.

ק"ז

קכ"א האומר לכן אי הוי טבועה.

קכ"א

קס"ז על כמה פכים יתכן להתיר הכ"ט ולקמ"ח בסוף החלק הזה הלכות מוהריק"ט ועוד לו כ"ט פעיפס פמוקים ומורים כל פרטי דינים חלו.

קס"ז

קפ"א הנודר בכבוד לחיו הקהל אי מיקרי ע"הר'.

קפ"א

מח"ב

דל"ז פ"ט טבועת שוא אין לא התרה.

דל"ז

רע"ח הא רכודר מן הבטר מותר ברוטב.

רע"ח

רפ"ט ור"ן ור"כ"א מי שנסבע שלא להניח תפלין עד הלילה אם עבר משום טבועת ביטוי:

רפ"ט

רצ"ב ורצ"ב ורצ"ד ורצ"ה ורצ"ו בההיא רכשבעים לקיום את המצוות: ודרך כלל בתוספות:

רצ"ב

ש"ב וש"ג וש"ד וש"ה הנסבע לפרוע לחבירו אם עובר משום טבועת שוא:

ש"ב

הלכות ביבוד או"א

מח"א

כ"ח מהו לכבד אשת האב במקום דאיכא קפידא דאם:

כ"ח

קכ"ג הא דאמרו את לרבנות אחיך הגדול אינוה גדול:

קכ"ג

הלכות עב"ס מח"א

ל"ז הלוחש על המכה מהו שיאחד שתי תיבות מהפסוק:

ל"ז

קט"ד הא מותר לנגן בביתם ביום חגם.

קט"ד

ד"ו הא ביטל ע"ז סלוקורס זכה ישראל במשמעון:

ד"ו

הלכות ת"ת

מח"א

קנ"ד אי בעי למקם קמי סבתא. ואי בעיכא

קנ"ד

למיקם קמי סבא ע"ג דאיהו לא חזי. והיטן סכעור ומכא זקן יונטב כנגדו. פגיו ת"ד דפליגי באורוותא אם מותרים.

קנ"ה

הלכות זרקה מח"ב

צ"ב אם מותר לקבל זרקה מגוי אינו גילטורה. ומאותם שהם בארבעת העמר.

צ"ב

הלכות מילה

מח"א

מ"ט המל את בנו אחת ערוף לברך.

מ"ט

מח"ב

ס"ב אם כתעכלה העטרה או האבר ונשארה הערלה אם חויב למול. ומי שלא ברך על המילה וחתך ערלה ועטרה אם וברך.

ס"ב

פ"ה גדול הכימול מה מברך.

פ"ה

קס"ט סדר המילה שבעה ק' ויולמס תו' שהוא טוב. הלכוד גרים מח"א

קס"ט

קכ"ז הכותים בזמן הזה שבאו להתגייר אם מקבלים אותם.

קכ"ז

קל"ב הא דאמרו התום בקרושין קסין גרים לישראל משום ערבנות. והא אמרינן רלא קבלו ישראל ערבנות ג"ע.

קל"ב

הלכות ס"ת

מח"א

ס"ז יצט שמות בתורה שהם ספק אם קראם אם חול כיבד וכתוב הכופר ארוני אם בא מח"ב. וזאקים לא תקלל. ואם לא קדשו. ואם התנו בו ומחק. ומי שאינו זוכר לקרש עד שכותב היור. ומי ששכח לקרש קבת שמות הקרש ולקמ"ח בשלום ורחום.

ס"ז

צ"ט אם נפלה טיפת שעווה על הס"ת ונראין האותיות. ואם מותר לקרות בס"ת בבתי עינים.

צ"ט

ק' אם כתמו לתינוק ח' להכיר אותיות במ' וזה אומר בבה וזה או' בבה מי אוליון בתר רובא קב"ז ס"פ

ק'

אבן העזר

הלכות אישות ודיני עיגונא

מח"א

רפ"ב הנטבע ביום שמכאז אחריו גט בפיקול רבבן
רפ"א בקבלת עדות עד מפי עד • ולקחה עם קצת
 פרטו דינים מדין עיגונא דארתא •
ק"ז אשה שנשא לא זקנים או הווי קטלנית •
קנ"ב אשה שמת בעלה א' ונשא לאחור טהיה לו
 אשה אחרת ומת או הווי קטלנית •
קנ"ג פתי נשום כרות שנישאו לב' אנשים מהו •

מח"ב

רצ"ח פרות שליל מסיח לפי תומו איך בזמנו כהרב
 פלוני •

הלכות קדושיין וכתובות

מח"א

כ"ג מו שקמו מידו שלא יקח אשה על אשתו ולקמ"ח
 דבור המתחיל רקיון דברים וכו' וענין דבר
 שלא בא לעולם • ופעבוד גופא •
מ"ד האומר לאשה הרי את מקורסת לי וכתן לה
 הכסף ולא אמר בזה •
צ"ז האומרת תן חמץ לבני בפסח ואתקדש אמי
 לך •
ק"ל במקום שחוששין לסבלונות אס יט לבדך על
 הטבעת בפשת החופה •
ס"ח אס יט לסמוך במ"ט הש"ע קו' כ' בצטר
 חזי זכר •

מח"ב

ל"ה אס מותרות האשכנזיות להנשא פתים
 לספרדי •
ס"ה קטנה שאין לה אב אס מותרת לכהן גדול
 אס קדשה בדויעבר • וס' נוס' על ק' שהביא
 הר"ם בם' כריתות •
קצ"ז וק"ח וקצ"ט דין המקדש אשה בבשר קתס
 ונמשאת כבלה או הווי מקח טעות •
רס"א גר שחטף חפץ מלוי ושמו בחיקו אחר שלוי
 ח"ל אס תקבל אותו לקדושין לבתך אתכנו
 לך • ורס"ב •
ער"ב הא ראמריכין אשה דויקח ומיכסבא •

רצ"ט מו שקדש אשה ואמר לה ע"מ שאס יזרע לו
 העדר טהיה המעות מתנה מעכסו •
רמ"ד אס יכול לכנס גרושתו תוך ג' ר'

הלכות גיטיין

מח"א

ל"ב גטין ששלחין ממקום למקום או שפיר לכתוב
 ואכס לא ימחא וכו' מבי מטא ביטא דכא לירך
 ולעלם וכו' •
ק"ז כלב' יסונה כיצד היו כותבין בגט •
קכ"ז חמשה שכת' כלל בגט סיכתן לכל או"א והיו
 עדים חתומים מהס כשרים לאחד ופסולים
 לא' אס יט ברירה •

קכ"ח מ"ט אשכחן דתקון כמה מילי בגיטין ולא
 חשו להוציא לעז עב"ר •
קכ"ט אמר לסופר לכתוב ולעדים לחתום גט והס
 כתבו פתס •

קס"ד האומר גט זה בטל • או ג' כחרס •
ק"ע כיצד הוא נוסח גט קטנה המתגרשת לדעת
 אביה • וענין בקונטרס הגיטין אפר בא
 בצוף הס' דסס האריך בנו המניח •
רמ"א אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי כוצר
 וכתוב בגט •

רמ"ב מה ענין דכות' בגט אפ' רמתקרו וכו' •
רפ"ב הנטבע ביום שמכאז אחריו גט בפיקול רבבן •

מח"ב

כ"ג מה בשתנה בגט שמתחיל שבקית וכו' •
רל"ח אס מותר לגרם בלילה •
רמ"ד אס יכול לכנס גרושתו תוך ג' ר' •
ר"ט מ"ט גט מקדושין ראע"מי שנטלתן מע"ג קרקע
 שפיר דמי •
ש"ח אבא איקו' יהודה דהוא וכו' ענין כל השמות
 ההס • ומשך ש"ט וס' •
שט"ז ההוא רלספרת דברים הוא דארתא •

הלכות יבום וחליצה

מח"א

פ"ב יבם שגילה דעתו טהיה רוצה לייבם לטס
 ממון ואח"כ אמר שח' ושחפץ לש"ס •

מח"ב

רל"ט מ"ט גבי חילס שחלץ דפסולה וגבי יוסב
 דכסידה •

והנה

הנה חכמי בא לך בע"כ העיון לעיון במפתחות
 קונטרס לגויסין וכו' ע"כ פשיטת וזה לך
 פרטן וילמד קתום מן המפורסם
 תוך הקונטרס.

א' טעם לשבח הכותב פגם בשינוי השמות
 באותיות **יהו"א** כמו אמירה אם בקוף
 בה"א או בא"לף וכדומה:

ב' ב' גויסין שבאו מב' בני אדם ששמותיהם שוים
 וכתעברו היחך יכתבו:

ג' דין האומר ה' גויסין והנייר שלו:

ד' רמז לס' הגט ט"פ ת"ת ט"פ ק"ף:

ה' כשתפקו בשם אביו המגדל שיהיה סליעאן
 ובשם האשה שיהיה: ושמות המחולקין בין
 הספרדים ובין האשכנזים וכמשך בזה
 בפשיטת אחרים:

ו' בענין מה שמחרימין על הבעל שלא לבטל
 הגט או מקדי גט מעושה וכמשך בזה ער ס"ב:
 הגמל יש לה שלם חברות:

ז' מענין ב' גויסין בשם שמריה • וכעין ראיה
 ממה שמוהר"ח כתן ד' גויסין משום ארומתי
 ואכתתי ועיון שם באורך: סעיף י"ד:

ח' ישא ויתן בשם מורכב מב' שמות כגון
 אורוילידו ואורו ודה וטעם בזה:

ט' בשם עלויה דמתקרייא לאה וכמשך בזה סעי'
 ו"ז • ויהי מ"ט מהרא"ח בחילוק השמות שיש
 בין הקהלות כמו בשם אריוני שבבדוקה
 כותבין בשמי יודין לבקוף ובקוסטנדינה
 בורא • וכמשך בזה סעי' ו"ט וכ"א שיש
 ללמוד למי שכתבה שמו שהיה קרוא בו
 בילדותו ועוד שאר שמות נשים כמו אפרלא
 ופירמוזא וכדומה בפילפול פוסקים אחרונים
 ע"ס גם סעיף כ"ב:

כ' בשם גרסום אם יכתב בשם או בכון ובואור
 רב מהרב הגדול המג' במעשה ופסק דין
 עמו וכן בשם מזל ע"ס •

כ"ד אם יכתוב בשמי שמות אבא ראובן דהוא
 שמעון:

כ"ה מעשה בגט שנכתב תיבת ותרוכית בלי ו' ד'
 וכו' מזכיר עוד פרטי שמות וענין כתיבת שם
 כהן בגט ע"ס באורך סעיף כ"ו דמבואר שיש
 לכתוב כהן אע"ב דבש"ע כתב דלא כהנו:
 טעם קירושלם תו' און כותבין שום רפ"א בגט:
 ושא ויתן אם יש לאיש שמות הרבה כמו יוסף
 איש הוכל דהוא אישיו בן גור אריה וכו' וכו'
 היחך כותבין בגט!

אם יש לכתוב בגויסו פגם כמ"ס בכתובות
 פגם דהוא יתבא בין תירין טורין וכו':

בשם חבובי וכן נעומו שרין לכתוב בכוף
 יוד ולא הא:

אם יש לכתוב מפשה ב"ד לאשה אחר כתיבת
 הגט וקצת דקדוקים בנוכח הגט •

אם יש לכתוב בגט אליה או אליהו והכינוים
 של הערבי בשם זה ולעזר ואליעזר ויהושע •

בשם דניאל אם יכתב בחר יוד • ושם יבאר
 דין תית שנכתבה רחבה יותר משני זיוסין •

איך כותבין שם כלופה •

מ"ס בשם"הג לאכסווי דלא דק' וכו' ל'
 לאינכובי •

בשם"הג כתב שם ממל ביאר הרב המחבר
 מוצא השם ואיך כותבין •

בשם מנחם שקורין מנדולין ובשם זהרה
 שקורין זכרה עי"ס •

שם משה שקורין אותו בקטנותו מונכון ע"ס •

מ"ס בשם"הג בשם בארונה ואם יכתב
 לבקוף בה"א או בא"ף •

חילוק בסדר כתיבת שם בלאכקא מלשון
 אוטליא לפורטוגל • ושם בלאכנווא כאשר
 בא מאזמר בשלמה גויסין •

חילוק בין להספרדים והאוטליאני בשם בין
 ויכירה ויכטורה ויאלכטו וכו' •

וכן בשם גראכיונה •

מ"ס בשם"הג בשם הינכואי • שיש לכתוב
הגוי"י •

מ"ס בשם"הג בשם לריסויא ולנא וכינבא
 ע"ס •

בשם קומפארדה אופן כתיבתו בשם ולא בכון •
 בשם איגטילה •

מעשה שהיה באשה ששמה חכוקה ומחמת
 חולי קראו לה קמר וסוד כתיבתו •

כפת בשם מירה אם הוא אמירה •

איש אשכנזי שאמר שם אביו כבי דמתקרי
 הירם ופעם אחרת בטורקויא עלאה ואמר
 שמו הירם והסופר כתב בכתובה כפתלי
 איך יכתבו בגט •

פילוש השמות של האבות כשאבי המגדל
 ואביו של אחד מן העדים שוים בשמותיהם •

גומגומים ובואור רחב בהרשאה מגט
 שהובאה ע"י שלוח שלימי •

בשמות הארבות שבנו אדם מקצתן תנועת
א כמו אימפכוא וכו': וכן שם בכימין אם
 מלא או חקר ע"ס:

חושן המשפט

הלכות דינים

מח"א

פ"ט חס יש להעמיד דיון סוף לו ביום חקו:
 חס יכול הכ"ד להיות מקול וכו':
 חס רכז בדיעבד ב"ד מקול חס דינהם דין:
 דיון שהוא מומחה והכריח כדברי היחיד חס
 וכול לטעון קיס לי:
 חס דמין בירושלם קיס לי:
 דיון שהתקיימוהו חביריו וחתם פ' הריון אלל:
 חס מותר לכתוב תפילה קודם שיעיין בה:

פ"ט
 קל"ב
 קל"ד
 קט"ד
 קפ"ב
 רכ"ז
 רל"ה

הלכות עדות

מח"א

מ"ב עדים שהעידו נחזרו והעידו אי מפסלי מחאן
 ולהבא: ומהק"מח על ההיא דעד ח' אומר
 תכחי ועד ח"א אינו תכחי:
 מי מקבל עליו קרוב או פסול והלה אומר
 שאינו רוצה להעיד חס עובר בואס לא יגיד:
 הא דמליח ב"ד כחמן כפי תרו אי הוי קבוצ:
 מח"ב
 פ"ב עדים שראו עבירה בתוך מה שנכטייר
 במראה של זכויות לבנה והכירו הכל
 בפירוש:
 פ"ו פנים שחתומים במטר הא' פה והא' איכנו
 חס משבעו שבעה דאורייתא:
 חס כתרסה הכתב טיקבלו עדות שלא
 בפניו מהו:

מ"ב
 ק"ד
 קמ"ט
 פ"ב
 פ"ו
 צ"ט

הלכות הלואות

מח"א

י"ב הא דחמ' מתוך מאיכו וכול לישבע משלם אי
 הוי רבבן או דאורייתא:
 י"ג שבעת הוסת אי לא טעון אי טענין ליה:
 ט"ו מי שכתן ידו עלי גמרא שדפסקה ע"ב ואמר
 בזאת התורה סבך אמת:
 י"ט כשהחוקקו ב"ד ע"פ משנה פרוטה חס נשבע
 עליה:
 קע"ב הטוען את חבירו מעותיו ואו' ס'ל והלה טוען
 שהוא ראה מהניחם בכיסו:
 מח"ב
 ס' ישראל וגוי שבאו לפניך לדין וכתמיב הגוי
 שבעה בין בין מהו:

י"ב
 י"ג
 ט"ו
 י"ט
 קע"ב
 ס'

נ"ג בטס בילה רחא חס בקמ"ך או בזיון וכן חס
 בהא או בחלף:

נ"ד נסתפק בגט ע"י שליח חס הוא קטנה או לא
 אחר שאביה קבל הקידושין בקטנותה ע"ש:
 נ"ה הובא בסעיף זה הרבה דוכים חס המתגרסת
 היא בגורת וכערה וקטנה וספק קטנה
 וחובר לו קונטרס ח' מרבכו סאוניקי וכלק
 זה המאמר ל כתובות משפט ענין ארוך
 כפולחן ערוך בכוסח הגיטון להאב ולקטנה
 ע"ש:

נ"ז קדר מיאון הקטנה:
 נ"ז נוסח גט חדש המגרש אשתו:
 נ"ח קיצור קדר קידור כתיבת הגט לכל חס
 מפורד בכ"ד סעיפים קטנים מבוארים על
 כבון הדין ואמיתותו:
 נ"ט אופן כתיבת הגט ע"י שליח וכו' ב' סעיפים:
 ס' חס הבעל נותן הגט ליד האשה על תכחי והוא
 הנקרא גט זמן וכן חס נותנו ע"י שליח:
 ס"א קדר הגט הנכתב ב"ב פורות וכו' עשרה
 סעיפים המבוארים ביאורים רבים ועשרה
 דקדוקים הצרכים בגט וכמה מן החידושים
 בפרטים רבים דשויכו בשמות האכסוס
 והנשים ותיבות הגט בחסרות ויתרות ע"ש
 כי יאורו עיניך:
 ס"ב נוסח ההרשאה מן הבעל לשליח: וחס מת
 השליח וכו' ע"ש כי טוב:
 ס"ג נוסח ההרשאה מהשליח הא' לשני וכו':
 ס"ד בז"ן סעיפים באופן שיש לעשות כשהבעל
 נחפו ללכת ואיכו וכול להמתין עד שיכתב
 ויחתם הגט:
 ס"ה קדר גט שכיב מרע וביאור אופנו ב"ב
 סעיפים:
 ס"ו קדר גט מומר כדי לזאת מכל החטשות:
 ס"ז הגר והגוורת והאכסוס שיכתבו שמותיהם
 לזכר:
 ס"ח נוסח פטר לשם אשה הממנה שליח לקבל
 גיטה וביאור דיכנו ע"ש:
 ס"ט בדין שפחה מטבלה לשם גרות ולא היה לה
 גט שחרור ונוסח הגט וכו' ע"ש:
 ע קדר החליפה בקיצור מפורד בכ"ף סעיפים
 וסעי' כ"א נוסח כתובת וביאור:
 ע"א נוסח מ"ס להתיר לאשכנזי שרוצה לישא
 אשה על אשתו:
 ע"ב שמות אנשים ונשים
 בסדר ואופן כתיבתן
 ונוסחאות רבות ע"ש על קדר הלפ"א ביתא:

נ"ז
 נ"ז
 נ"ח
 נ"ט
 ס'
 ס"א
 ס"ב
 ס"ג
 ס"ד
 ס"ה
 ס"ו
 ס"ז
 ס"ח
 ס"ט
 ע
 ע"א
 ע"ב

רס"ד רכ"ה ורס"ו אי דרפוכן לסון הדיוט בזמן הזה :
 רע"א הטוען את חברו בעדים והלה טוען אכסתי
 אי מהימן במבו דפרעתי :

הלכות שלוחין
מח"א

רמ"ג מי משלח מעותיו ביד שליח ושלם לב"ח ולא
 לקח ממנו וכתמיב השליח לשלם וכו' אם
 ישבע המשלח שאינו חייב לב"ח כדי ליטול
 מן השליח :

הלכות מקח וממכר
מח"א

קס"ט אם מותר למוכר להשתמש במעות של לוקח
 היבא רעיון לא מסך הלוקח החפץ :

הלכות אונאה
מח"א

רס"ז חוטין הורשין שלא הסריפו אי כמוכחין
 בכרא דמו או בטולי לבבי קרקע לענין
 אונאה או ליסבע עליהן :

הלכות נזיקין
מח"א

ס"א הנוכח מן הבכב כלי לטיותו :
 קע"א קצב שלוקח מן הגוי הבשר ומשמכרה נמצאת
 טרופה בראש אי חייב לשלם .

מחב

רנ"ט אם וכולים חכמי העיר במעמד טוביה להביע
 קצת מקום על הקהל בלא מעמד בולם :

הלכות מתנה
מח"א

ף הכותן מתנה ע"מ להחזיר אימתו יחזור .

הלכות נהלות
מח"א

רמ"ו למי שבא לו ירושה מ' אפוס כדי שיזכה בהם
 אחר ע"ס ואם ירצה למכרם עבשו ותנו לו
 ה' אפוס ובעלי המס אכוס אותן שימכור
 והוא אר' מעני היה .

מחב

י' אי איבא במו שמעוה הבכור לפסוט משום
 אעבורי אכסתיא .

רס"ז רס"ח ורס"ט הא דלא תהנו באעבורי אכסתיא
 אי הוי בקרקע דוקא . נאי הוי בר כידוי .
 ואם ע"מ שאם והת בכיו כפרים שיחזור מהו .

הלכות אפטרופוס
מח"א

רמ"ד ב"ד שכתנו מעות יתומים קרוב לשכר
 והגדילו היתומים ועדיין המעות וכו' ואם
 ביטל המתעסק כיסם מה דינו .

הלכות אומנין שוכר שכירות ופועלין
מח"א

ק"ז האומר לאומן אם תלמדני אתן לך כו"כ .
 אח"כ א"ל האומן תן לי שכרי שכבר למדתך
 והלה טוען קים לי שאינו יודע .

צ"ח

המשכיר בית ב"ד בניסן בחזקת שאינו
 בדוק אי הוי תקח טעות

קכ"ה

המלמד שמכה לתלמיד א"כ אומר ואם עובר
 משום סן תוסוף .

קס"ח

אם מותר הקופר המושכר לעשות אותיות
 גדולות .

רנ"ד

האומר לפועל לך והבא לי מים או עפר יש לו
 דין מוכר או פועל .

מחב

ל"א ל"ב פועל משלח שלוחו לתבוע שכרו מבעה"ב
 אי עובר עליו . ואם זכהו ע"י אחר אי עבר :

מפתחות

מעניינים כפרים דסויכי ג'כ' לר'
 טורים ולהיות דיש מהם דסויכי לשני הלכות כל
 אחת מטור א' כדי להטיל שלום ביניהם
 וכדי שלא לערבב המחפש יחדנו
 להם מפתח בפני עצמו

שאלת יח

כהן טיש בו נבע צרעת והראהו
 להחבס ישראל וטהר מהו סוכל לומר
 הכהן עצמו טהור :

כ"ד

מ"ס אין דנין ד'ת מדברי סופרים ולא ד"ס
 מד"ת :

ל"א

המקשה לילד וקדשו בטנה ולא הוציאו העובר
 אי חסוב כילוד לענין ירושה אבלות וכיוצא .

ל"ח

תוקע שמות וכנסם אחר וכסגדל בנו רצה
 לירש זכות אביו : גם שוחט שיהיה מושכר
 לרביט ובא אחר ונתן מעות כדי ליכנס
 למקומו : ולקת"ח :

כ"ז מי

מנהג טוב בירושלם מכל סבת ים מדליק מחורות בבה"ב.	רמ"ג	זה הוא דהרי עליו עולה ע"מ שאינו חייב באחריותה.
את דקול באשה ערוה במאי עמיקוקי ההורג כעט ע"ס או כיסוף מהו.	רמ"ה	בו ימי תשובה אם היו העבדים מותרים בטפחה:
כלל דהרא"ם דיוק מדה ולל אפי' בלא גי'ל וקאמר בו"ו ולקחה עוד דרך כלל בין אף אפילו ואע"פ. ומאי ק"מל מ"ל פשיטא: ומ"ט מ"ל מה ד"ל והלבחא דדובא היבא דסניו בפני כושאים ועוד סם גרפראות.	רמ"ו רמ"ח רמ"ז רמ"ט רנ"ב	אז אמרינן הואיל לחומרא. מי שאין ישן למטה אם יקח חרש. אם יש לתרום מעכוץ שאינו יקוב על הכתוב: ר' יעקב ור"ם הלכה כמאן וכי ר'ן בעלי הספקות אם יפה עושון.
רב ולוי הלכה במאן וכמסקן כו' ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז	רנ"ה	המורק זקנו ונפלים לבנות ושחורות אם אכסר
אם ים לעשות ס"ם מכתות הפום ולקמ"ה בהאו כללא ועוד רבים דמייכי לפסקא דדיבא	רס"ג רע"ג רע"ד	זכויות ועונות לפי מזין או משקל תום' בדר"ה די' ור"ה ליום הדין קאמר וכו' למה אמרו כשיהיו בעלי דוכין ינסבין לפסגך והיו כרשעים ולקמ"ח סם
מ"ס רפ"ו פכו' הוא במקום פ' וכמסקן בכללים סו' ק"י א"י ב' ק"י ג' ק"י ד' הסומע ד"ת אם מדין לברך.	רף	דבר מסוא מזה ולא לעכב ולא עשהו אם עובר על לא תגרע וכמסקן סו' רפ"א.
למה לא תקנו ברכה על מתיעת קול פירי. בהא דמת אביו וזורעו דמברך במו הטוב. ההוא דמביעא דף פ"א שמור לי היום וכו'.	רפ"ו	מי מסדך אשה ולקחה חבירו אם יש מסוס עמי המהפך בחררה וכמסקן סו' רפ"ו בשלה"א אם אחד כתחייב כדנו וקללו סה' אותנו זאת זרעו אם נסים חייבות בטופר טל יוכל.
אם ים לחוש למה טבא בתרגום ב' בפי' לחיים. ולקמ"ח חילוק בתרגומים. אשה פילרה ב' תאומים א' פטר דחם בכ"ט לאדר א' ברח' אדר ב' לפניו יבוס מהו.	רצ"ז ש"א ש"ז ש"ח	אם ים לקדות לאבי זקנו זקמי: וש"ב מה עכין רואין את הכשמש. שאלו להרב בעל הלכות קטנות למה סתם דבריו באיזה מקום מתסובותיו ותשובת חכם כמו שהיה השוב' ולקמ"ח פירוש דבריו מס' הרב אביו זלה"ה: תמו' להו מפתמות התריג' סו'ת טבאו בח"א וח"ב מהלכות קטנות אלו ע"פ הכר היותר אפשרי כדו' טל'א להרבות בהוצאה והמעיון מתוכם יבין הדבר על מתכונתו הית' ברחמו וזכנו להבנא אל בית הדפוס שאר בתבי הדבנים וצבתם יגן עלינו אכס"ו.
מוי טיבא עליו ס"ר ועשה תשובה. מ"ט און' הבן כעשה גואל הדם להרוג את אביו:		
אם יד העדים כאמר בס' ברוכח' מי טעמה עכמו טריפה והתרו בו' הא ראב קודם לבן אם מטל או מטל בן. הא ראמ' מומר אפי' פטחא ישר' הוא. ההוא דאם היה הקרבן חולה ברגל לא יקריבנו וכו'.		

